1 *Revision of the curricula of studies.*

Mr. ITTOOP ITTEECHAN (*Kunnatnad*): *This Council recommends to the Government that physical training to the extent absolutely necessary and any one industrial subject be made compulsory in the English and Malayalam Schools of the State; that the particular industry to be chosen be the most useful of the cottage industries of the respective localities that a curriculam of studies, which would give the pupils on the completion of their School education, a sound training in such industry and other subjects be proposed, and that this scheme be given effect to from the beginning of the next year itself.*

MR. ITTOOP ITTEECHAN (*Kunnatnad*): രാജ്യത്തിലെ എല്ലാ ഇംഗ്ലീഷ് മലയാളം സ്ക്കൂളുകളിലും ഏതെങ്കിലും ഒരു വ്യവസായ വിഷയവും അത്യാവശ്യം വേണ്ടി വരുന്ന കായികാഭ്യാസവും നിർബന്ധ പഠനവിഷയമാക്കണമെന്നും ഇതിൽ വ്യവസായം അതാതു സ്ഥലത്തെ ഏറ്റവും പ്രയോജനകരമായ കുടിൽ വ്യവസായമായിരിക്കണമെന്നും സ്ക്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയായതിനോടു കൂടി ആ വ്യവസായത്തിലും മറ്റും വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു പൂർണ്ണപരിചയം ഉണ്ടായിരിക്കത്തക്ക പാഠപദ്ധതി നിർദ്ദേശിക്കണമെന്നും വരുന്ന പർക്കാരംഭത്തിൽ തന്നെ ഈ ഏർപ്പാടുനടപ്പിൽ വരുത്തണമെന്നും ഈ സഭ ഗവണ്മെൻറിനോടു ശുപാർശ ചെയ്യുന്നു.

സർ, ഗവണ്മെൻറു വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ വളരെ ജാഗ്രതയായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതി ഏറക്കുറെ ഞാനംഗീകരിക്കുന്നു. എന്നാൽ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ശാരീരികമായ സ്ഥിതി ഒരു വിധത്തിലും തൃപ്തികരമായിരിക്കുന്നില്ലെന്നും അങ്ങിനെ തൃപ്തികരമായിരിക്കുന്നതിനു ഗവണ്മെൻറ് ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ലെന്നും ഉള്ള സംഗതികളെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതിനാണ് ഞാൻ ഈ പ്രമേയം കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നതു്. എത്ര വിദ്യാഭ്യാസമുണ്ടെങ്കിലും ശരീരമില്ലെങ്കിൽ പിന്നെയൊന്നുമില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ വിഷയത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു ഗാഢമായി ശ്രദ്ധിക്കണം. ചില ഇംഗ്ലീഷ് മലയാളം പള്ളിക്കൂടങ്ങളിൽ കായികാഭ്യാസത്തിനു വേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ എല്ലാ സ്ക്കൂളുകളിലുമില്ല. ഇങ്ങനെ ചില സ്ക്കൂളുകളിലുണ്ടെങ്കിലും ശരീര പുഷ്ടിക്കു് ഉപയോഗപ്പെടത്തക്ക നിലയിലുള്ള കായികാഭ്യാസം ഇല്ലെന്നു തീച്ചയായും പറയാം.

ഇതിനും പുറമെ വിദ്യാർത്ഥികളെ വെള്ളത്തിൽ നീന്തുന്നതിനു് പരിശീലിപ്പിക്ക എന്നുള്ള സംഗതി ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ഒന്നാണ്. വെള്ളത്തിൽ പരിചയമില്ലാത്തതു കൊണ്ടു് അടുത്തകാലത്തു് പല വിദ്വാന്മാരും ഡിഗ്രി എടുത്തിട്ടുള്ള പല ആളുകളും വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിമരിച്ചതായിട്ടു് എനിക്കറിയാം. അടുത്ത കാലത്തു തന്നെ ആർട്ട്സ് കാളേജിലെ ഒരു വിദ്യാർത്ഥി വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിമരിച്ചതായിട്ടു കേട്ടു. ഇങ്ങനെയുള്ള ആളുകളെ രക്ഷിക്കുന്നതിനു് ഗവണ്മെൻറു വിചാരിച്ചാൽ നിഷ്പ്രയാസം സാധിക്കും. പത്തു ദിവസം പരിചയിപ്പിച്ചാൽ നല്ലപോ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Ittoop Itteechan.]

ലെ അഭ്യസിക്കാൻ സാധിക്കും. മഹാകവി കുമാരനാശാൻ മുതൽപേക്ക തന്നെയും വെള്ളത്തിലുള്ള പരിചയം ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവർ ഇങ്ങനെ മുങ്ങിമരിക്കയില്ലായിരുന്നു.

MR. N. R. KRISHNAN (*Nominated*): കുമാരനാശാന് നീന്തൽ പരിചയമില്ലായിരുന്നു എന്നാണോ വിചാരിക്കുന്നത്?

MR. ITTOOP ITTEECHAN (*Kunnatnad*): വെള്ളത്തിൽ പരിചയമില്ലായിരുന്നു എന്നതന്നെ ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

MR. MURUVELIL PACHU PILLAI (*Shertallai*): കുമാരൻ ആശാനെപ്പോലെ തന്നെ മറ്റു പലരും മരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നറിയാമോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അവരിലൊരുത്തരുംതന്നെ വെള്ളത്തിൽ പരിചയമുള്ളവരുണ്ടായിരുന്നില്ലെ?

MR. ITTOOP ITTEECHAN (*Kunnatnad*): പലരും മരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവക്കെല്ലാം വെള്ളത്തിൽ പരിചയമില്ലായിരുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല ഈ ഹാളിൽ ഇരിക്കുന്നവരിൽ പലക്കും വെള്ളത്തിൽ പരിചയമില്ലെന്നാണ് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത് (ചിരി). അതുകൊണ്ട് ഈ കയ്യത്തിൽ റവന്യൂ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം.

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara* cum *Kartikapalli*): 'അത്യാവശ്യം വേണ്ട കായികാഭ്യാസം' എന്നു പറഞ്ഞത് ഈ വെള്ളത്തിലുള്ള പരിചയമാണോ?

MR. ITTOOP ITTEECHAN (*Kunnatnad*): മറ്റു കായികാഭ്യാസങ്ങളും ശരീരപുഷ്ടിക്കും വെള്ളത്തിലുള്ള പരിചയം ജീവരക്ഷയ്ക്കുമാണ്. ഇതു രണ്ടുംകൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിയാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞത്.

MR. V. S. KRISHNA PILLAI (*Tiruvalla*): ഓരോ പള്ളിക്കൂടത്തിലും ഓരോ കുളം വീതം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണൊ മെംബർ പറയുന്നത്?

MR. ITTOOP ITTEECHAN (*Kunnatnad*): ഓരോ പള്ളിക്കൂടത്തിലും ഓരോ കുളം വേണമെന്നില്ല. വെള്ളം സൌകര്യമുള്ളസ്ഥലങ്ങളിൽ കുളത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ല.

MR. R. KESAVA PILLAI (*Kottarakara* cum *Kunnattur*): ആറ് ആയാലും പോരേ?

MR. ITTOOP ITTEECHAN (*Kunnatnad*): ആറായാലുംമതി.

വ്യവസായപരമായ വിദ്യാഭ്യാസവും നിർബന്ധിതമാക്കണം. ഇന്നു തൊഴിലില്ലായ്മ ഇവിടെ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതിനുള്ള കാരണം വ്യവസായ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പരമായ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ കുറവുകൊണ്ടാണെന്നുള്ളതു് ഞാൻ പറയാതെതന്നെ സ്പഷ്ടമാണല്ലൊ. വ്യവസായപരമായ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു് ഒരു പദ്ധതി നിശ്ചയിച്ചു് അതാതു പ്രദേശങ്ങൾക്കു പറ്റിയ തരത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥികൾ സ്കൂൾഫൈനൽ പാസ്സാകുന്നതുവരെയോമറ്റൊ ഒരു കാലവുംനിർണ്ണയിച്ചു് പഠിപ്പിക്കണം. വടക്കൻതിരുവിതാംകൂറിൽ ഈറ്റവ്യവസായം അതിപ്രധാനമാണു്. അതുപോലെ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഓരോഭാഗങ്ങളിലും ഓരോ വ്യവസായങ്ങൾ കാണാം. ഇങ്ങിനെ ഇവ അഭ്യസിപ്പിക്കയാണെങ്കിൽ ഇവിടത്തെ തൊഴിലില്ലായ്മയ്ക്കു ഒരു പരിഹാരം ഉണ്ടാകുന്നതാണു്. ഇങ്ങിനെയായാൽ ഉദ്യോഗാർത്ഥികളായി ചെല്ലുന്ന യുവാക്കന്മാർക്കു് ഉദ്യോഗം ലഭിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവരഭ്യസിച്ചിട്ടുള്ള ഏതെങ്കിലും തൊഴിലിൽ പ്രവേശിച്ചു കാലക്ഷേപം ചെയ്തുകൊള്ളാം. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അതിനു നിവൃത്തിയില്ല. ഒരു തൊഴിലും അവർക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി ഉദ്യോഗസ്ഥമെംബർമാരും അനുദ്യോഗസ്ഥമെംബർമാരും ആലോചിച്ചു് പിൻതാങ്ങുമെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തോടുകൂടി ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam* cum *Vilavankod*): സർ, മി. ഇട്ടീച്ചെന്റെ പ്രമേയത്തെ ഞാനും ഹാർദ്ദമായി പിൻതാങ്ങുന്നു. അതോടുകൂടി എനിക്കു് ഒന്നു രണ്ടു സംഗതികൾ ഈ കൌൺസിലിന്റെ മുമ്പാകെ പ്രസ്താവിക്കാനുണ്ടു്. വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിൽ പലഭേദഗതികളും തീച്ചയായിട്ടും തിരുവിതാംകൂറിലെ ഭാവിസന്താനങ്ങളുടെ ശ്രേയസ്സിനുവേണ്ടി ചെയ്യാനുണ്ടു്. അതിനെപുരസ്കരിച്ചു് ഇന്നു് ഗവർമെന്റു ഡയറക്ടരോ, പ്രഫസർമാരോ, ഇൻസ്പെക്ടർമാരൊ, ആരും തന്നെ യാതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു നിഷ്കളങ്കമായി ധൈര്യസമേതം പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ഇന്നു തിരുവിതാംകൂറിലെ വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പിൽ നടന്നവരുന്ന സംഗതികൾ വളരെ ലജ്ജാകരമാണു്. ഈ തിരുവിതാംകൂറിൽ ബലമായ ഒരു കൌൺസിലോ ഒരു ബലവാനായ ദിവാൻജിയോ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഈ മാതിരി അഴിമതികൾ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറദ്ധ്യക്ഷന്മാർ നടത്തുകയില്ലെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

PRESIDENT: Mr. Kesava Pillai, don't talk on irrelevant matters. There is a resolution before the House and you may talk upon that.

MR. T. C. KESAVA PILLAI (*Kalkulam* cum *Vilavankod*): കൂടുതൽ വ്യവസായപരമായി ഏതാനും ഭേദഗതികൾ ചെയ്യുവേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഡയറക്ടർ അവർകൾ ഗവർമേൻറിന്റെ മുമ്പാകെസമർപ്പിക്കണം.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. T. C. Kesava Pillai.]

ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസം കേവലം ഡിഗ്രിഎടുത്തുകൊണ്ട് പ്രായപൂർത്തിവ
ന്ന ആളുകൾ അങ്ങുമിങ്ങും തെണ്ടിനടക്കുന്നതിനുമാത്രം സൌകര്യമുള്ള
ഒരു രീതിയിലാണെന്നു ഞാൻ ഈ സഭയെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു. അ
തിനാൽ പരീക്ഷപാസ്സായിക്കഴിഞ്ഞാൽ ഉദ്യോഗം കിട്ടാത്തപക്ഷം വ്യവ
സായംകൊണ്ടു തന്റെ ഉപജീവനം കഴിച്ചുകൊണ്ടുപോകത്തക്ക നിലയി
ലുള്ള ഒരു വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുന്നതിനു വേണ്ടപദ്ധതികൾ രൂപീകരിക്ക
ന്നതിൽ ഡയറക്ടർ പ്രത്യേകദൃഷ്ടിപതിക്കണം. ഇപ്രകാരമുള്ള ആദർ
ശത്തോടുകൂടി വിദ്യാഭ്യാസ മേധാവികൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നപക്ഷം ഇവിടെ
തൊഴിലില്ലായ്മയും ഉണ്ടാവുകയില്ലായിരുന്നു.

മി. ഇട്ടീച്ചൻ കായികാഭ്യാസം നിർബന്ധിതമാക്കണമെന്നുപറഞ്ഞു.
ഇവിടെതന്നെ സ്കൌട്ട് ഏർപ്പാടുണ്ട്. എന്നാൽ കായികാഭ്യാസവും
കൂടിൽവ്യവസായവും പ്രധാനമായിട്ട് കൃഷി കൈത്തൊഴിൽ ഇവയെങ്ങടി
സ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഏർപ്പെടുത്തണം. അതിനനുസരണമായ വിധത്തിൽ
കരിക്കുലം ഭേദഗതിചെയ്യണമെന്നുള്ള അപേക്ഷയോടുകൂടി ഞാൻ ഈ
പ്രമേയത്തെ പിൻതാങ്ങിക്കൊള്ളുന്നു.

RAO BAHADUR K. V. RANGASWAMI AIYANGAR (*Ag. Director of Public Instruction*): Sir, I have heard with great interest and considerable sympathy the plea that Mr. Ittoop Itteechan has put forward on behalf of two purposes. I am in deep sympathy with the wishes expressed by Mr. Ittoop Itteechan and with those who are in favour of the resolution for doing all that is possible for improving the facilities for physical training in all schools of the State. I am also at one with them in ardently desiring that some practical bias should be given to the system of instruction in our schools so as to reduce among our pupils the contempt or even the indifference to manual labour, and to prevent their crowding into the soft handed occupations after their course of instruction is over. I make both these declarations at the very commencement of my observations in order that it might be clear that so far as the Education Department is concerned, the entire sympathy and co-operation of all people in it might be readily assumed in securing these objects, and in order that my critical attitude to the resolution in its present form might not be misconstrued. I might be permitted to say that in the form in which the resolution has been placed before the House, it is not possible for me to accept it. In the course of his remarks Mr. Ittoop Itteechan did not, it is true, lay any emphasis on the concluding part of his resolution which says:

"that a curriculum of studies, which would give the pupils, on the completion of their school education, a sound training in such industry and other subjects, and that *the scheme be given effect to from the beginning of the next school year itself*".

That is, from May next. But this clause forms an integral part of the resolution, and it will have to be agreed to, if the resolution is accepted as it stands. This is manifestly impossible.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

I propose on this occasion to tell the House what the position is in regard to the important matters that have been raised in Mr. Ittoop Itteechan's resolution. The first is *in regard* to physical training. He merely wants physical training to "the extent absolutely necessary" to be made "a compulsory subject of instruction" in our schools. The word "absolutely necessary" can be interpreted in different ways, according as you desire to acquiesce in or criticise the present arrangement. At present, under the sanction of the curricula of studies, physical training *is* compulsory in all schools. It is *not* an optional subject. It takes different forms. It occurs as physical drill, gymnastics, and field games, and callisthenics in some girls' schools. If you go a step further and ask me whether I am satisfied with the kind of physical training now imparted in our schools, I am free to confess that I am *not*. The old methods of physical training have undergone considerable changes all over the world. Modern conceptions of the forms and aims of physical training are entirely different from the old. We do not now aim at developing muscular gymnasts, or vastads. Our aim now is on the other hand to produce a harmonious growth of all bodily powers by judicious training, so as to produce robust, healthy individuals, well able to stand strain and fatigue, with plenty of stamina or staying power, and well able to resist disease. We harden the body, and make it stronger all round, less for display than for use. Modern methods of physical training are therefore very different from the old methods. In those matters, if we are to adopt modern methods, we must come into line with the rest of the world and have suitable instructors trained in such modern methods in every school in the State. That is a very big proposition and it cannot be carried out in a year or two. A modest beginning has already been made in regard to Colleges. The question of getting adequately trained instructors for training school instructors is one which is receiving the earnest attention of Government, for we want first of all, proper instructors or teachers before we can have the modern methods introduced. In British Indian schools this system was only recently introduced and not much headway has yet been made there. I only say this in order that there may be no disappointment at slow progress, and in order that the House might know that the question is already receiving my careful consideration.

Mr. Itteechan made a valuable suggestion in regard to instruction in swimming being given to our pupils. I am quite in agreement with him in regard to the paramount importance of this training for our boys. But I would even go so far as to say that this exercise should form a necessary part of the equipment of every girl as well as of every boy, particularly in a country like Travancore. But this is one of those cases in which a great deal more can be done by parents outside the school, than by teachers, and more accomplished by unofficial propaganda than by official agency.

I think some amount of assistance can be given by the Department in organising competitions in swimming exercises between schools and giving prizes to the winners, which latter work might be done even

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Rao Bahadur K. V. Rangaswami Aiyangar.]

better by non-official agencies. These are however details. I repeat that the suggestion made by Mr. Itteechan is very valuable and will not be forgotten.

The members of this House are aware that the Madras Government recently set apart large sums for the provision of playgrounds for schools. Even if we can get something like that for our schools, we shall require an army of trained instructors. All this would cost a great deal of money and cannot be done in the short space of five or six months before the schools reopen in May next. All this requires time and money. I stress this to show that even if we have the necessary resources which we have not, instantaneous action such as is suggested in the resolution, cannot be demanded.

MR. N. K. KRISHNA PILLAI (*Neyyattinkara*): What about the introduction of swimming in the curricula of studies as a part of physical training in schools?

RAO BAHADUR K. V. RANGASWAMI AIYANGAR (*Ag. Director of Public Instruction*): How is it possible to introduce that as a compulsory subject in schools? I shall ask the member for Neyyattinkara, in how many schools of his own taluk, can facilities for swimming be found? I have inspected many schools there. Almost all of them are at least two miles away from the nearest source of water. Even in them, in certain seasons you cannot get more than 9 inches of water. Under such circumstances, how are we to include swimming as an obligatory subject in the curricula of studies? I mention this merely to show the difficulty inherent in the problem. Whenever it is possible and can be carried out, it can be much more satisfactorily done by non-official encouragement than as a part of the official school curriculum.

Let me pass on to another equally important point which has been envisaged in Mr. Itteechan's resolution. In regard to the other question raised by Mr. Itteechan, *viz.*, that every pupil should be trained in one industry and that the particular industries to be chosen be the most useful of the cottage industries of the respective localities, I shall proceed to say a few words. Some years back, an attempt was made to see how far is it possible to devote some of the hours detailed for Manual Training to one form of Manual Training namely, spinning. This was introduced in about 22 schools. Each school was supplied with a few spinning wheels and a trained instructor. The work was vigorously started. Anxious enquiries were made. On inspection, the work was found to be unsatisfactory. It was stopped for a time. Now the question has been again taken up in right earnest. For pupils, this is a very strenuous course to undergo. Members of the House may know that in primary schools most of the boys do not take midday meals. They cannot afford to. Physical Drill is being done in the afternoon hours. This is a thing which cannot be done on empty stomachs. One of the things that call for immediate attention is health in students.

MR. MATTHEW MURIKKAN (*Vaikam*): Is it the Director's idea that exercise can be done only by healthy students?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

RAO BAHADUR K. V. RANGASWAMI AIYANGAR (*Ag. Director of Public Instruction*) : What I say is, that physical training cannot be given to students who are ill-nourished. Health is a very important factor. I quite agree with Mr. Itteechan that the health of our pupils is a very important matter. But I trust that he will readily recognise that to promote this object we have not only to provide for the physical training of our pupils but also for their suitable nourishment. Exercise will be ineffective and even harmful if imposed upon starving boys and girls. One of the aims with which I have been considering proposals of the kind embodied in this resolution is to discover some device, some form of manual training, which would reduce the hours of intellectual instruction, now unduly heavy, increase the number of hours devoted to handwork and enable our pupils to learn some manual craft by doing which they might earn something to meet the cost in whole or in part of a mid-day meal. This is an even more important matter than physical training. We have only to visit any of our schools in the mid-day interval to notice that over eighty per cent of the pupils are unable to afford food at mid-day. To such persons, exercise in the afternoon periods will be a source of physical harm. But what would it cost them to get a meal? If you give one chackrum per pupil per day, the annual expenditure for our school-going population on this account will amount to thirty lakhs of rupees. I noticed a proposal in one of the papers circulated to us that depressed class pupils should get from the State two annas each every day for their mid-day meal. This means that a chackrum per pupil is insufficient. If you take the cost of a pupil's tiffin as two annas, we shall require at least a crore of rupees to finance this scheme, every year. Where is this colossal amount to come from? I merely mention these figures since it is not generally understood what a stupendous war it will be for the Department or the Government to undertake to provide a mid-day meal to every pupil who is unable to afford it. But, as I said, the pupils *must* be fed. What is the solution? In endeavouring to solve this problem, it struck me that one way in which we might solve it will be to take advantage of the provision of hand work in our schools and instead of imparting manual training instruction on models based upon Swedish or English experience upon the exotic models, to introduce forms of manual training suited to the genius of the pupils in our country and adapted to our local conditions. If we could select some form of handicraft which would satisfy these requirements, and increase from two or three periods a week to at least double the number of such periods weekly the time allotted to hand work, we shall not only enable our pupils to learn some industrial occupation, but at the same time enable them to earn something out of the produce of such occupation, done during class hours. Incidentally, the introduction of this kind of work will diminish the disinclination to manual occupation on the part of pupils, enable them to use their hands and their eyes, abolish their contempt for labour and diminish the monotony of school work. It may be that if the schools are properly worked, and properly organised,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Rao Bahadur K. V. Rangaswami Aiyangar.]

the pupils may be able to earn something more than the cost of a meal at mid-day, something which would go partially to meet the cost of their education. It is only in this way that this stupendous outlay required for the mid-day meal can be found from the pupils themselves.

That I have not been inactive in this matter is evident from this. The cloth (exhibiting a piece of cloth) which I display to the House is one from some yarn spun, under my supervision, by the pupils of the Vernacular Middle School for boys at Attingal. It is, as the House will see, good cloth and the yarn has been finely spun. Nevertheless, it is spun by pupils who have not been doing the work continually or systematically and who had not had proper practice. As a result of experiments conducted under my personal supervision, I found that it may be possible for a pupil to earn half a chackram a day (*Laughter*)—for work lasting for a period of forty minutes. It should be possible for a pupil to earn as much as an anna, if the proposal outlined above is carried out. Even this will not be small if you realise how much spare time our pupils have in their hands and that if they take to spinning, that example will speak to the members of families who will devote their leisure to the same work and contribute to substantial additions to the family itself. I have taken spinning as only one instance. There are other forms of hand work better suited to particular localities than spinning. As Mr. I. C. Chacko pointed out there are some industries which have the merit of being both factory industries as well as cottage industries. We have to select crafts of this type. We have also to select a handicraft which is suited to the hereditary aptitude o the bulk of the people in the locality, or materials for which are readily available, and the finished product of which will be readily sold. Some thing may be done in the direction of discovering suitable forms of such works for the different schools in the State. If all this is done, we shall not only induce our pupils and realise they devote some of the leisure which is now wasted at home to profitable occupations, and thereby reduce the acute poverty from which most of the students are suffering. When this is done we shall solve the problem of mid-day starvation in our Schools and perhaps even enable part of the cost of the fees and the books of the pupils to be met from such occupations. These are some of the matters to which I have been devoting my personal attention. The House will see that I have had before me the very idea of Mr. Itteechan namely, that kind of hand work should be found for pupils which would suit the genius of the locality and the genius of the pupils. In Attingal a well-known weaving centre, spinning and weaving might be successfully tried. In Kayankulam mat-weaving might be successful. In other places forms of coir works might be suitable. But these are all details to be worked up after careful investigation. It will be possible to go on schemes of this kind and introduce suitable forms of hand work only after careful investigation such as cannot be completed and

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

brought into effect before the next school year commences. Mr. Itteechan wants his scheme to begin in May next. I have explained this at some length to show the practical difficulties in accepting Mr. Itteechan's resolution.

I shall conclude my remarks by saying that all these aspects of education as well as other aspects, which involve a change of our outlook and of our educational methods, and alterations of our curriculum are things to which the Department is not indifferent or inattentive. Government also are not unalive to the importance of these questions. They are being considered. The circumstance under which the members of the Council have also been considering the matter, as evidenced from the resolution before the House, is a welcome sign as it shows that the Government and the public are moving in the same direction. I have conveyed the information to the House on these points in order that they may have the assurance that the two important aspects envisaged in Mr. Itteechan's resolution and other equally important or more important aspects of an educational problem are not likely to be forgotten by this Department. I would accordingly suggest to the mover of the resolution that he should withdraw it.

The resolution was, by leave, withdrawn.

The following resolution was deemed not to have been moved as the member was absent.

Recruitment of Tahsildars.

3 MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha* cum *Todupuzha*): This Council recommends to the Government that in future 50 per cent of the Tahsildars be recruited from the bar.

PRESIDENT: The next resolution stands in the name of Mr. A. S. Damodaran Asan.

Throwing open of roads, tanks and satrams to all classes of people

MR. A. S. DAMODARAN ASAN (*Mavelikara* cum *Kartikapalli*): Sir I beg to move the following resolution:—

This Council recommends to the Government that all roads, tanks and *satrams* maintained with Public funds be thrown open to all classes of people without distinction of caste or creed.

Sir, this resolution wants Government only to recognise the fundamental civic right of the citizens in the State and I do not want to wrong this House by anticipating that any member of this House is going to oppose my resolution. So, I do not want to anticipate any objection and then meet it. I will wait to answer objections if raised, during the course of my reply and so I commend this resolution for the acceptance of the House.

MR. KAYALAM PARAMESVARAN PILLAI (*Additional Head Sirkar Vakil*): Will the Municipal or the Devaswom Funds be public funds according to the member?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly